

Ori uusi Hengellinen

W I R S S /

Yhden Jumalan lapsen

cuolemaan valmistuksest/ sillä otollisella ajalla/

Se on

Yhdest totisest kääntymisest; totisest ja esiläwästä uscost/ ja Jumalifest elämäterrast harjoitus sydämelliseen ylösherämisen jälkeen; hänä ajan waarin ottamisest/ ja autuuden wälicappalitten oikein käyttämisest/ odotuksesta JEsuren tulemisen ja wiimeisen ilmoituksen perän;

Niin myös,

Toinen wirsi.

Jumalattomain erosta tästä maailmasta /

Jotca ruohtin kielestä on Suomeksi kääntty ja enätty suruttomille waroitukseksi; jotca witret nyt hänä/ tarpeellisen yllhe eahomisen jälkeen/ Päästäisen edellä Wuonna

1749.

On präntiin andanut,

ABRAHAM ACHRENIUS.

LUDWIG/ präntäty Joh. Kämpildä.

Ensimmäinen Wirst,

Abden Jumalan lapsen walmistusest cuole-
maan otollifella ajalla.

Weisatan cuin : Key nyt Sielun caikel miel ic.

1.

Jesu sinull caiken waiwan Aina wakkioast wa-
litan. Cugun olet minun Taiman Aiwon
oiklan haminan: Werelläs mun lunastit Sa-
naallans mun omistit, Herätit mun parannu-
sen, Armos canha tulit auxen.

2. Cuollun olin surkeudes Epäuseos hirmuises,
Oman mielen rackaudes Surutoinen synnin ties,
Ilman pelwot waelsin, Armon walon hyljäisin.
Epäuseo tämän teli, Cuollen uscon myöcä mäki.

3. Sinun armos JEsu huust: Käännny, käänn-
ny syndinen, parannuksen elo uusi On sull aiwan
tarpeinen: Ostan' olen werellän, Sinun aiwan
syndisen. Käännny, käännny, nñns saat elä Tälä
en'st, ja sitten sielä.

4. Tämä ääni, JEsuracas, Käwi läpi syda-
men: Käni myös tondon, joca macais Heräis n-
lös: hirmuinen, Lain cautta cauhiax Syndin' tun-
dus cuolemar; Eton autuus mulda puuttuis, Sier-
lun surt syndiin suuttuis.

5. Hengen duomio todistaisans Epäuseon il-
moitti, Wäärän hurseauden aisois, Alla oman
ännätti, Wäärän duomion igestän, Josa luotin
walhesen, Sulkeis ulos hengen wima, Cuollex
löysin igen aiwan.

6. Tämä murhes, JEsu jaalo, Sinun Hen-
gens

gens armias Evangeliumist toi walon, Että löy-
tä hawoissas Uscon kautta elämän, Tygös, ar-
mon istuimen, Weresäs, o Jesu Christe, Uscon
kautta, ilman estet.

7. Jolla duomio wäldätyxi Tulis, ja myös
tadotus, Elon autuus kohdaturi, Tuollos ans-
os lunastus; Sinne riensin murheisan, Uscon ha-
lull: Että saan Armon elon Jesuxesa, Elä-
mästä uscon tiesä.

8. Tässä Judan Jalopeuras Löysi Sielun hūn-
jat, Sinä, Jesu, olit teutas Edestäni: Sinä saat
Erywäisen lambaan lūn, Ollensa otit nūn, Saa-
tit laumaan uscowaijsten, Elon armoit elämäisen.

9. Sillä cose mä haluisesti Armo läxin kārī-
män, Jesus, Synnin duomiost pää si, Tundon
rauhoit' elämään, Synnin' annoi andes mull, We-
rens woiman andoi tull' Sydämeni puhdistuxer,
Elon uuden rakennuxer.

10. Tämä tundui armo suuri Walos, armon
elämästä, Uj os, tunnon rauhas suuri, Armon löyt-
tys sydämes, Jesuxes: ei maikmas eikä hyuus
cawalas; Jesus rakaudet täyten Sydämen, ja
armon näytti.

11. Synnin sitet caiteki caiteis, Waxar pää-
sin hawoissas, Epäuscon orjus rakk is, Hengen usco
wirteis taas: Josa löydan elämän Sinus, Jesu
sulwisen: Henges huudan abba Jsa, Rakas
Jesu uscoo lisa!

12. Jesu, anna sydämeni sinun tygös walmoa,
Seiso aina edestäni wastan Herran duomiota:

Sinun weres Sorwinnos Lähtä Sielu elandons,
Sydän elä uscos aiman Weres woimast tiellä
taiman.

13. Muutt' nytt Jesu heicouden minu' tiellä
pälijättä, Ei mun oman surkeuden Minu tustist
sählytä; Jesu siis mu auttele Armosas ain saat-
tele, anna woima, tue, wahwist, Werelles ain pe-
se, pühdist!

14. Sinun halbus annan Sielun, Sinull uhs-
tan sydämen, Sinull taiton, tahton, mielen, Ja
caick ruumin jäsenen, Silmän, cotwan, kielten
suun, Weres ansiol on sinun, Käten, jalkan,
caicki huomas Jätän Jesu, hengen suomas.

15. Pyhit, eroit caicki caikis, Tiesä Jumalat-
tomain, Henges woimal wahwist waicut Caita-
riet' ett' eulien ain, Joca saatto elämään Uhtan
portin läpisen, Että Herran taidan palwell Ke-
wäl, suuwel, syrull, talwell.

16. Joca päimä, joca hätki, Henges ja myös
totudes, wältää epäuseon retke, Useon tiesä eläwäs,
Eläwätä Jumalat Palwelisin lackamat, Täällä
en'it ja sitten sielä, Cosca moitto euollon nielä.

17. Herran nime sydämesän Muutt' ett' aina
pyhitän, Herran sanan useon tiesä Macastan: ja
petoren wäldän pahan mailman, Pahennuxen cau-
hian: Sanas walon jalcaim eten Wahwist, nijn
en pelkä fetän.

18. Wanhemmat nijn cunnias pidän; Sulmaa
sifu wäldän myös, Cansa käymist hyljän nyden
Jotea culke synnin yös, Wajstettu armollas; U-
willas

oullas mu wahwist taas Lihan saastaisutta wa-
staa. Werelläs mun olet ostan.

19. Wääräst calust, elaturest, Minu, JEsu,
warjele, Pahain himoin licuturet Tucauta, suo-
jele Wilpittömäs uscon ties, Anna uscon hedäl-
mäs laupeuden wihandella Hywi töitä caswatella.

20. Walhen siteet caicki catcais Uskos, raska-
uudes myös, Toivos puheis pois ain ratcais
Käytöris ja ihe työs. Wäärät todisturet est Mi-
nu suusan pitämäst, Totudes ja rauhas jalos
Anna minui henges walos!

21. Caickein himoin riettaudest puhdist, JEsu,
werelläs, Anna elo wastaudest! Uudistetus sy-
dämes Hengellinen waimainen Sinuld armo e-
hinen: JEsu, JEsu, minu guta Sinun callin
cuollos cautta!

22. Minun aican ombi tärcki Cuih yr nuoli
lendämä: Cosca cuollo rinnat särke Suojel u-
scon elämä! JEsu finun hawoisas, Tue sulas
armosas, Weres puhdistures aiwan Lahdon cul-
te tietä taiwan.

23. JEsus elon cuollo wastan JEsus armon
istuin on: Nancuin saanut olen casten Nika nyk
henges hallitcon, Et sijn lhtos waellan, Casten
woiman esotan Uudes luonnos, uudes mieles,
Uudes sydämes ja kieles!

24. Että sinu, Jumal, Eittän Armon cautta
JEsuren, Uscon cautta izen latän Sinus, JEsu,
elämän, Canas woiman Uutuuder Wastan
et in suolisek Herran ehtolista halan Sydäme-
stän perän palan.

25. Halan ruumis weres jalken Uscos sitä
nautesen, Ei sitä Sielun euole nollän, Waan
saa uuden elämän, Joca tunnu sydämes Uudis
stetur uscon ties, sydenin ander saamiseri, Tun-
doni puhdistuxeri.

26. Tästä Herran ehtolises, Wastoin kiusauria,
Minul woima JEsus liä, Tärwen jo saan nauti-
ta, Sielun wirmoituxeri Xindan wahwistuxeri Py-
häx templic JEsulle Canha welix uscorille.

27. Cum on JEsus aina elon Eläisän la cu-
olleson, Nän mä ajan merta melon Hywäs tur-
was ainian: Ei sitä äkiit euolema minun taida
saamutta, Cum on JEsus saamutettu, Uscon es-
lös omistettu.

28. JEsu Sinun tulemisses Halan, toikwon, o-
dotan; ikäwoisen uscon tiesä Jmoituxes racastan:
JEsu tule joutu jo Usconwiles opu tuw? Minä tuel-
len JEsus sano, Uscomaiset JEsust jano, Amen.

Toinen Wirsi.

Jumalattomain crost tästä mailmast ic.

W. c. Ruohinkielinengin, eli cum

Jarwal werld jarwal ic.

M duomiot! jo täns, Mun Satanan or-
tan jo Jumal nyt löys: Se nainen costo
on kätteni tull, Cum eläisän ennen ain whattin mulls
Nyt helwetin lieki päään ymberin lyö, O nainen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt kiroust täynens keyn
helwettin päin, Mun pucun ja paitan täns kirous-
lie, Mun Sielun ja ruumisen caic kirotut wie-

Sil

Si corckiamman laki mun kiroilli caick, Si muutu
Caick! laick.

3. Mä mato ja coi, Joo' calwane repimä pu-
rewa woi, Oho, mikä rindoini alati syö Mit yti-
mes polta? mit corwille loh? Mun calwawa tun-
don nyt heräis, woi, woi, Mä mato ja coi.

4. Nyt waditan wiet Mä duomatin eten, jo cuu-
lupi tääl Basunat caick pauhawan: syndinen käh,
Oho! eipä cusan mull apua näh, Caick weriset
syndini seura, ja nän Ain pitämät kun.

5. Mä perkelein myös Täns asumasia ain jo-
caises työs, En Jumalat postwoell, en totellut waick
Mä festyt kyll tiesin: nyt tämmätan caick Mun
eten, mä palwelin culda, eng' huol' Waick olisin
cuoll'.

6. Mun igeni päääl Mä luotin, ja palwelin wa-
kani tääl, en Jumalaan ikänens turwata tain,
Mun omani woimani turwaisin ain, En Juma-
lat peljän, en rakaстан, en myös totella tien'.

7. En Jesusta myös Mä ezinyt puolengan sy-
dämen työs, Mun syndin mull rackambi oli cuin
hän: Mut mainita turhan kyll täisin mä sen,
Sen pahimmen nimen, sen mainittin saus, Waick
sydän ol muus.

8. Mä caupigin ain mun sydämen tuhanneill'
perkeleil, wain jo nyt on ostettu, jo nytt on myytt'
is awaisin portin; ei muilla ol' sytt', nytt ovat ne
tuhannet helberis Siäl woi sydämen wiäl.

9. O kiuckua täyn se kiroilla sydän cuin lewon
on löyn', sijn kiroillian myrckys, ett kieleni päääl ain
lew-

Ne witiin eumia hengiä siäl, nän easteni lüton pois
kielsin juur suus, joc' rumia huus.

10. Nän sabbatin myös wei luopumus myö-
tens: mun wehjeni wotis Ne ynnä mun cansan joie
tääräisit nän, ett winasta reuhtälim yölläkin siin,
wän-picarit, cannut ne yhten meill soitt, nän pal-
jon cuin wolt.

11. Mä juomari mä joll winasta usein ol' cuu-
mana pää, joc' ainian huusin: mun Sieluni juo
ann picarin culke: nyt perkele tuo mull tulesta pa-
laman maljan, saast tald ei cuean juo pääld.

12. Ei cuean juo pääld mun tähty juod wimeisen
ropoingin Siel. Ei anna mull cuean nyt pisara
wett, joc lähdytäs kielen, eaz' tulista kätte wiel
tarjo se rumia: jo kätteni wäi, caic' iloni jäi.

13. Mä syndimen suur, cuin kiroillin Isäni äiti-
ni juur, ja sydämes usein heit' tapoin, ja soim heill
nän paljon paha cuin itänens woin, mund' carwa
mä harmax heill' surusta tein, siis purtan mä näin.

14. Mä murhexi heill, Siel olim ja waelsin
synnisten teill, Eng totellut heitä: nyt täheppi cuull'
ja totel', joit ennen en olisi luull', Siäl nistä i-
min, nyt kynstä juur, nän costo on suur.

15. Mä petoen kyns, cuin ratelin lambat, ei
heidän oll' syne, nihd köyhild mä kerigin wimmat caic'
poss, waic' wuodattit kynälit, jot än nyt sois, ne
kynälet cuumene Sieluni päääl, caic' cuumene tääl.

16. Cuing' ahneus satt, mun hligen wallan, eng
itänens waii mä ollut, ain wadein ja ridoim cuin
woin julc' täyhitten weristä hikee mä join nyt co-

Sto sen mitan muld waatipi tääl, cuin mittaisin Siel.

17. Mun caluni caicf, caicf culda ja cupar cuin
cocoisin, waicf siel ääneti macais, nytt huutapi nijs
ja soima mun warcar, pid' warasta kijn: nijs huue
ta se peto cuin ennen ol' woi, so nyt äänen saij.

18. Wiel ylpeyt täyn, Mä olin; sill' iheni cor-
fari löin, mun pucuni silkis, jos woen, caicf kils,
Nyt Satanan sahrat mun sydämen wijs, se kils
däwä pormeus sydämen pääl, nytt poldetan tääl.

19. Mun huuldeni pääl, kytärmetten myrcty
puos haikiasf Siel, täyn walhet ja petost ja pa-
netust suun ain löytin; nyt satanas rundele luun, nyt
walhetten isä mun perci ja päätt, sen todexi jäätt'.

20. Cuing miekellen wiel, mä cumarsin portoo ja
pakwelin siel, händ nöyräst, ja himoisan andelin
suut sen sastaifel kädcl, cuin cuitengin muut ain G
sustans palwelit; joc' rissin puus mun edestän huus.

21. Se himon on näin, mull aiwasten carwar
ja carkerax kähyn; woi woi siä hetke cuin juostion
sain, se tuhannein lugin on hirmuisin ain: nyt we-
riset kynälet silmisten käh eit lohduust näy.

22. Ei surkuni tull', ei sydämen pehrein, waicf
sanottin mull: ny surusa näändymä sielu on maas,
ja cumartain kerjä suld laupeut taas; nyt Jumal
sen nosti jong polweni potcf' mun sywyteen sotf'.

23. Mä petoen miel, mun kitan sen köyhimmän
tawaran niel, mond orpoit mä wäijhin, ja hymyden
wein cuin cotca pois kynsis, nijn wääryttä tein,
Mä carwala juonis, muut woiwaisex sain, is ris-
casiuin ain.

24. Mä walhetten suu, jong walheista coront:
hui sydän cuin luu, En wäärifä waloisa pantirt
pann' yht raisca, waan Sielun, ei mulla sit' ann',
nyt taacisfin perkel, waan sen caupan pää, wie ru-
mini wiel.

25. Mä kärmetten pää, cuin wihaist tiuskuin
cuin rajuinen sää, Sit silmisen murhaisin cuin oli
haus, ja minua Jumalan ystäwät laus', se tyly-
nen sydän nyt purtan eip' aut' waict sywä on haut'.

26. Mä synnistän' tänn, pois temmatan kiekin,
Ehl ansaigin sen, maa lewittä kitans ja werisen suuns,
ja surtiast mun niele ain pohjatoim cuuns, caq syn-
giä sywöys sitt' izens lyö auk' mu wastan, mä rauk'

27. Mä waipisen caict, cose' muistan cuing' cului
mun armoni aie, En Jumalan armosta totell' äng-
pyyn, is autuuttaan hake; mun oman ol syyn, Sen
ylis, joc' neuwoi, joc' iikisfin nytt, mun wihani sytt'.

28. Kyll kowälis wot, mun silmän mailmaa;
waan ei synnin suot', sitt' enämmin surin jos coira
muld cuol', cuin Jesuxen cuollo; sit en minä hu-
oll', En murhett' mä tunnoston pitän', nyt wiel
auk' haawat on Siel.

29. Mä paistetan tääl, nyt häises wakkias tytär-
metten pää, mun ymberin kiehu caict perkelet myös,
ja tullisil pihteil, se heidän on työns, mun sydämen
repivät piener, oho! ei lopuckan jo.

30. Nytt uppawat nän, mun jäsenen tuliseen wir-
taan, ja siin ain waipurwat sywäld, ei pohja eik'
maat' täs löyttä; o sywöys! cuin Sieluni saat, mä
häilyn cuin keläle tyles, waan en mä saammu, cuin
hän.

31. Nytt opein-mä sen, cum enkein äm totellut
oppit: tul tänn o syndinen opi nyt minuska jäll, ett
ommetoin osa on wifingin häll, cum Jumala' pilca
ja lihansa thöt, ain seurapi myöt.

32. Nytt autuuden port', on mull kuni sullett,
se surma mun sort', muut sifälle autuuden portista
kän, ei mull enä muuta cum julmisius näy, o että
mull jällil' wiel olis ny herk', käyd' autunden reik'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja pa-
rus nyt parabeu' woin: te wuoret ja euefulat, langet-
can pääl te tukiset aldot cum lainetitt' tääl, te lan-
geteat päälän ja hätketät pois, jos häxi wois.

34. En häiky. Woi, woi, mun tähty käyd' edes,
mä toucka ja coi, jo' jäsenes rysty mun ruumisan;
Sill' mä tähtin caic' hynnit cum Sodoma, näll'
mä sidottan, satanas liettajan lie, jo helwettin wie.

35. Nytt hymvästi jää, sek' Jumal, ett armo ett'
suloinen sää, jää talwas, jää walkeus, engelit meös,
jää Abrahamin helmet, täs hirmuises meös, jää au-
tuus, jää cunnia, ja engelin ään', tul' syngens tänn.

36. O häistä wöt, o häistä mato, cuins alati syöt
o häistä sawu ja syngent surt', o häisyys joll ei ol'
loppu eik jurit, o häisyys häisyys nyt olet tull' juur
cauhiax mull!

37. Nytt hymyhteen rakk', mä cahdastans woi-
mun, eik xinani cakk', woi ruumin, woi Sielun, woi
jäsenet caic' woi luuni, sill' autuuden hyl äisin,
waic' se mull oli carjon, mun cuoleman tie nyt hel-
wettin wie.

38. Jos haudallen käyt, nän kynelill' tuuti näit
cuolea

euoleman teit, ja ajattel eoscas tolet synnigä woi,
tät' weristä cosio, ja helwettin spitt', cuins cuulet
mun kihursan, kynelill' sä ja parannust tee.

39. Täys tost on se, jong' ajatus usein händ
helwettin wie, se wälkä sen pinan; ja pyrki cuin woi,
sinn tainwahan ilbon, jong Jumala loi, joc' ei tah-
do cöke tät' lieki, se siel käy elämen tiell.

* * *

40. Nyt syndinen suur, pois käännny so eaitista
synnistä uur: jos et' sinä caikis ol' elänye niin siin
julkises mitas: kyll' pitäwät kün ne salaiset synnit,
se turmellus suur, cuin sinus on juur.

41. Cuin Jesuren pois, ain lyckä, cuin armon
ja elämän tois, cuin Jesuren meren tääl tallä, ja
juo ain wääryden wettä, cuin syndi se tuo, ja py-
hyttä pilca, sen osa on tuos, suur helwettin suos.

42. Se useo on tuoll, joll' waelda surutoin syn-
diseh suoll, waick toiwos se tainwast, niin euoleman tie
händ cuitengin äkist sitt helwettin wie, cose wi-
meinen hetki käy edes, se työ, sun helwettin yö.

43. Cose cuolluna kät pois Jumalan pelwost,
ja mailman teit ain culjet, ja surutoim elät, cuins
faat ni ns noudataat syndi, ja menet ain maat, sun
Christitty nimensä alla, se tie sun helwettin wie.

44. Niin käännny nyt pois, siit syndiseh elämäst,
ettei se tois full häistä itcu ja parcu, sis tääl ain
pelwolla ajattell' loppunsa pääl: mutt jos ett sä
käännny, niin hirmuinen yö sun yliges yö.

45. D tulinen yö, cuin ytimes polta, cuin yhä-
mes yö, cuin sywyteen laclamat upotta ain, sin
ijäises

Wäises sawus on pimens wain, stäl madot ja köpe-
lit repisät luut, caicē jäsenet muut.

46. Et janosta pääs, täs surmamas waltias ja
poltamas sääs, cuin jano on suurin niin alca se
jäll, se suuringain jano wast alcu on siel: cast,
mailman ystawa formes, mun sinn, ja lähdytä niin.

47. Et lähdytä woi, et lähesty cuohuma tulda
sä coi, se tulinen myrsky, sen janoisen suun, woiel
tulella polta, ja ytimen muun ynn corwist ja sit-
mist käy kipiät, täs' on kirous läs.

48. Ett siunata saa, siel suloišta tairwast, sä kio-
rottu maa, täys kirous helwoetin liekis on ain, sä
kioilla kiroust leikisit wain, siel ijäinen ijäinen ki-
roillan työ sun corwilles lyö.

49. Suud' hirmuinen ään', ei siinä woi huocu
ei wäsy, sill hän, sen huocuman tulella hucutta
caicē, sen wäsynen repi ain uppoman, waicē se par-
cu, se huuta ei armo siel tul ei laupeut cuul.

50. Sun liitos on cuoll, cuins helwoetin somi-
nos pidit, ei huol se kiljuma ruma, waan pilca sun
wiel ež seuraisit händä, ja walhetta tääl, ež hyl-
jäisit totuden sanan, ja weit sun helwoetin teit.

51. Muut duomitut myös, sun toimos wiel pil-
cawat helwoetin työs; oit syunisä racastit causiari-
näet, ne räwäise tules, ne myöden sä wiet ain up-
poman syroyhteen, ijäkses nös, siin hirmuises työs.

52. Jos yhdengin woiis sun weli, täs rambari
eroittu pois, se olis jo keriambi, waan et se pääs
niist ijäisist siteist täs tulises sääs, ynn syanis ynn
pilcas, ynn kiroust tähn sen olet siin löhn.

53. Etä pilcaisit tääl, wanhurscausten retke, ja tarfasti pääl ain eagoit niit Sielui cuin luopui se pois, siit syndisest menost, cuin mailma sois, cuin wäldit sun teitäs: ja Jumalas kiin, ain psyhimät nijn.

54. Se pileax sull käy, ja iiäisex häriär, eik lohdufust näy, siel perkelein ilo ja pilea sull on yr iiäinen iteu, ig duomituin luon. Sun luulos, sun uscos sun helwettin woi siix petorex jäi.

55. Sijn syndises tiis, jos pyysit ain eufke, ja olla siin mies, -sä cuoleman löy siit juur iiäisex sull, et loppu siin löhdä, ei apua euul ei henges siel loppu ei cuole se coi, cuin helwettin woi.

56. Se löykä cuin käy, ig helwettist ylös, iost ei loppu näy, se puhalda kitumän henges ain eans' sun henges sun Sielus siel ain ollesans, ei sammus se tuli, se tulinen sää räys cuolema jää.

57. Jos tuhannen wuot, sin tules sä polbetois päiwät ja yöt, eik is olis kyllä suur kipu ja työ, mutt siel joca heräi sull tuhantex työ, ei loppu, ei loppu wiel ättet' se coi cuin iiäxi woi.

58. Ah wahingo suur, cuin tule sun iiäisel Sieluller juur! ei mailman woito siel lunasta woi, ot ajast siis waarin jong Jumala soi, ja käämny nyt surutoin räcäisin wiel, tull caitakie tiel.

Matth. 16: v. 26.

Mitä se auta ihmistä, jos hän caiten mailman woitta, ja sielullens saa wahingon? taita mitä anda ihminen Sieluns lunastu xxi.

2. Joh.

I. Joh. 2: v. 17.

Mailma cato, ja hänen himons: mutta
joca teke Jumalan tahdon, se pysy ijancai-
tifest.

Syr. 9: v. 17.

Älä mielisly jumalattomain aivoituxijn:
sillä ei he tule coscan hywäxi, ei helwetin-
gän ästi.

Syr. 9: v. 39.

Mitä sinä ikänäns teet, niin ajattele loppua,
ja niin et sinä coscan syndiä tee.

Esa. 46: v. 24.

Ja heidän pitä menemän ulos ja catze-
leman niiden ihmisten raatoja, jotea minua
vastan wäärin teit: sillä ei heidän matons
pidä cuoleman, eikä heidän tulens sammus-
man, ja heidän pitä caikille lihalle caubisus-
rexi oleman.

Hes. 18: v. 30, 31, 32.

Sentähden käändätät itzen, ja palajatca
caikest wäärystän, ettet te langeis pahon
teconne tähden. Seittätät pois tylön caiki
ylize käymisen, jolla te rickonet oletta ja teh-
tät teillen usi sydän, ja usi hengi: sillä mi-
ni pidäis teidän cuoleman sinä Israelin huone?
Sillä ei minulla ole yhtäkän ilo hänen cuo-
lemahans joca cuole, sano SErra SErra.

Sentähden käändätät itzenne,
nijn te satte elä.

